

Viešpats yra ištikimas visais savo žodžiais ir maloningas visais savo darbais (Ps 145)

(atkelta iš pirmo puslapio)

Tada pasakoma: „Jei Dievas mane apleido, kodėl aš Jam turiu būti ištikimas“?

Visi pranašai, pradėdant Amosą, Jozue, Jeremiją, Izaiją - jie visi pabrėžia Dievo ištikimybę, ir tai daro ne abstrakčiais žodžiais, o palyginimais, pasakojimais ir tikrovės liudijimais.

Štai Jozuės knygoje sakoma, kad jei žmogus nutolsta nuo Dievo, Jis jaučiasi kaip sutuoktinis, kurį paliko žmona, ir pavyduliauja. Dievas pavydi kiekvieno žmogaus. Eucharistijos slėpinyje Dievas išdalija save į milijonus dalelių ir kiekvienoje esti visas. Jis pasirengęs save dovanoti kiekvienam iš mūsų.

Akivaizdu, jog Dievą pamilti galima tik nuolat su Juo bendraujant.

Kiekvienas žmogus gali būti ištikimas. Gal žmogus nesugeba būti didvyris, tačiau jis labai ištikimas kasdienybėje. Tai grūdas, kurį reikia auginti ir puoselėti. Manau, jog ištikimas kasdienybėje žmogus Dievo akyse teisesnis už tą, kuris ištikimas, pavyzdžiui moksle. Nes moksle tai – „Oi“!, o buityje su indais, puodais, vystyklais ir sauskelnėmis – „Oho“!

Jeigu asmuo neištikimas, mažatikiškai mažuose dalykuose, toks jis ir dideliuose. Kur kas sunkiau apsispręsti, kai iškyla prieštaravimų tarp ištikimybės ir pareigos. Štai aš vedžiau iš meilės, prisiekiau žmoną mylėti iki mirties. Bet kiek vėliau gimė nauja meilė. Ką daryti? Pasiduoti šiam jausmui? Ar turiu atsisakyti „laimės“ ir likti su žmona, būti jai ištikimas, nors mūsų santykiai jau bus kitokie. Tai didžiulis sunkumas, ypač tikintiesiems, kurie jaučia atsakomybę ir prieš artimą, ir prieš Dievą.

O kaip dėl ištikimybės parapijai? Pamilti savo parapiją ir būti jai ištikimu - didelis gėris visai bendruomenei. Kai kurie klajoja po parapijas tenkindami tik savo poreikius, o kur atsakomybę prieš savo bendruomenę, jos veiklą, vienybę? Šeimoje dažnai nutinka taip, jog viskas prasideda ištikimybėje, o baigiasi priklausomybe. Štai vyras geria, ir žmona, kad tas neitų iš namų, jam butelį nuperka. Prisirūšimas, kuris, deja, nėra meilė - tai kur kas žemesnis lygmuo.

Levas Tolstojus sakė, kad kuo labiau kryžių stumi nuo savęs, tuo jis sunkesnis, bet niekur nedingsta. Čia pagelbėti gali tik Dievas ir išmintingas dvasios tėvas. Ištikimybė ir meilė visada eina kartu, pagreičiui. Dar noriu pridurti, kad Santuokos sakramentas yra amžinas ir mūsų ištikimybė turi trukti iki Prisikėlimo!

Klebonas kun. Audrius Mikitiukas.

Parenta vaeal mėnrašti šeimai „Artuma“ Nr. 1: 2009 m.

MIELI TIKINTIEJI,

Nuoširdžiai raginame parapijiečius, neužregistravusius savo šeimos parapijos duomenų bazėje, tą padaryti raštinėje pastarosios darbo metu (darbo dienomis nuo 9.30 val. iki 17.30 val., pietų pertrauka nuo 13.00 val. Iki 14.00 val., raštinės adresas nurodytas laikraščio paskutiniame puslapyje). Prisieregistravusius bendruomenės narius taip pat maloniai kviečiame ateiti ir patikslinti savo duomenis (galbūt keitėsi adresas, telefonas, pagausėjo šeima ar pan.).

Prašome atkreipti dėmesį, jog nuo 2008 vasario 24 dienos Jonavoje atsirado nauja – Šv. apašt. Jono parapija. Gali būti, kad Jūsų šeima dabar priklauso naujai parapijai.

Jūsų sąmoningumas ir geranoriškumas bus vertingas visai bendruomenei, mat tokiu būdu patikslinsime tikinčiųjų skaičių abejose parapijose, be to, taip siekiame artimiau pažinti savo bendruomenės narius.

Labai prašome nesieti registravimosi parapijoje su koku nors finansiniu išpareigojimu. Mes tikimės Jūsų geros valios ir supratimo. Visi Jūsų pateikti duomenys bus naudojami statistiniams tikslams, jų konfidencialumą garantuojame.

Pažindami vienas kitą stiprinsime savo bendruomenę

Skirkite 2 % Gyventojų pajamų mokesčio

Kviečiame skirti 2% gyventojų pajamų mokesčio Jonavos Šv. apašt. Jokūbo arba Jonavos Šv. apašt. Jono parapijai. Parapijų rekvizitai:

Šv. apašt. Jokūbo parapija

Kodas: 190675849

Adresas: Vilniaus g. 13, Jonava, 55189

a/s LT777300010102259756.

Šv. apašt. Jono parapija

Kodas: 301818964

Adresas: S. Neris g. 6, Jonava, 55189

a/s LT657300010110171680.

Dėkojame už Jūsų gerumą.

EKUMENIŠKUMAS: ISTORIJA IR RENGINYS

Įpusėjus maldų už krikščionių vienybę savaitelį, sausio 22-osios vakarą, Jonavos Šv. apaštalo Jokūbo bažnyčioje vyko ekumeninės pamaldos. Jose gausiai dalyvavo parapijos tikintieji, Katalikų bažnyčios dvasininkai – dekanas kun. A. Mikitiukas, vikaras kun. G. Blužas, vikaras kun. R. Kuprys - bei Jonavos bažnyčios „Tikėjimo žodis“ bendruomenės pastorius Mindaugas Sakalauskas ir šios bendruomenės tikintieji.

Viešpatį giesmėmis šlovino Katalikiško jaunimo centro „Vartai“ jaunimas ir „Tikėjimo žodžio“ giesmininkai. Pamaldos prasidėjo klebono kun. A. Mikitiuko pakvietimu melstis už krikščionių vienybę, „kuriuos trokšta pats Viešpats Jėzus, kurią dovanoja Šv. Dvasia, į kurią jungia ir veda Šv. Raštas, kurioje esame suvienyti Krikšto malonės“. Pastorius Mindaugas susirinkusiems tikintiesiems trumpai pristatė krikščionių vienybės maldos istoriją. Visi susirinkę kartu išpažino tikėjimą, garbino Dievą, šventę Žodžio liturgiją. Pastorius Mindaugas homilijoje, remdamasis Evangelija pagal Morkų (10,17-31), paaiškino, kaip Jėzus išlaisvina širdį nuo to, kas trukdo sekti Juo. „Šiandien neturime laikytis įsitvėrę savo „gėrybių“, nes kelias pas Jėzų turi būti vedamas atvira širdimi“, - sakė jis.

Bendruomeninėje maldoje buvo melstasi už Bažnyčią, už netikinčius ir nusilpusius tikėjime Jonavos krašto žmones, už ligonius ir kenčiančius nuo baimių bei įvairių priklausomybių, už politinės ir ekonominės šalies situacijos pagerėjimą. Atgailos liturgijoje susirinkusieji išreiškė gailėjimąsi už nepažinimą vienas kitame Kristaus, išpažino savo kaltes Dievui ir prašė Jo apvalymo.

ATKREIPKIME DĖMESĮ...

- **Keičiasi Šventojo Rašto skaitymo laikas ir vieta.** Nuo šiol kartu skaityti Šventąjį Raštą kviečiame **antradieniais nuo 16.00 iki 17.30 val.** parapijos salėje **po bažnyčia**.
- **Keičiasi kunigo budėjimo dvasiniams pokalbiams laikas.** Nuo šiol bažnyčios zakristijoje budintį kunigą dvasiniam pokalbiui ar išpažinčiai rasite **antradieniais nuo 14.00 iki 16.00 val.** (anksčiau būdavo ketvirtadieniais).
- Dėmesio Jonavoje (ir ne tik) gyvenantiems **Graikų apeigų katalikų (unitų) tikintiesiems!** Jonavos šv. apašt. Jokūbo bažnyčioje **paskutiniams mėnesių sekmadieniais 14.30 val.** vyksta **Graikų apeigų katalikų (unitų) Šv. Mišios Ukrainiečių kalba.** P.S. Gegužės mėnesį Šv. Mišios bus ne paskutinį sekmadienį, o **gegužės 24 d.** Dėl informacijos kreipkitės: **t. Pavlo (Petro Jachimec) OSBM, Vilniaus Švč. Trejybės Graikų apeigų katalikų bažnyčios klebonas.** Tel/Fax: **(+370 5) 212 2578** e-mail: **josafatosbm@zebra.lt**

Visi buvo raginami atleisti savo skriaudėjams, prašyta malonės atsispiriant nuodėmei. susikabinę rankomis kaip viena šeima, bendruomenių nariai kreipėsi į Dangiškąjį Tėvą „Tėve mūsų“ malda.

Pamaldos baigėsi palaiminimu ir džiaugsmo gaida, kad mokomasi susikalbėti, pastebėti vieniems kitus. Jonavos Šv. apaštalo Jokūbo parapijos klebonas kun. A. Mikitiukas kvietė puoselėti vienybę, solidarumą, toleranciją vienas kitam, ragino dalintis meile, kuria dalinasi pats Jėzus Kristus.

Po ekumeninių pamaldų visi dalyviai buvo pakviesti į parapijos salę išgerti arbatos, pabendrauti, susipažinti, pasidalinti dvasine patirtimi.

Vaida Kulaitytė

Trumpai ekumeninių pamaldų istoriją pristato religinės bendruomenės „Tikėjimo žodis“ pastorius Mindaugas Sakalauskas:

„Maldų už krikščionių vienybę tradicija gimė protestantiškoje aplinkoje. Pirmieji už visų krikščionių vienybę aštuonioliktojo amžiaus vidury (1740m.) pradėjo melstis Škotijos sekmininkai. [Krikščionys kviečiami melstis už visas Bažnyčias ir kartu su visomis krikščioniškomis Bažnyčiomis dėl tikėjimo atsinaujinimo.] Šis judėjimas pamažu plito kitose krikščioniškose denominacijose.

1867 metais anglikonų vyskupų asamblėja įvedė maldų už vienybę dienas. Katalikų Bažnyčioje maldos už vienybę oktavo pirmą kartą 1894 metais paskatino popiežius Leonas XIII. 1908 metais anglikonų kunigas Paul Wattson pradėjo rengti maldos už visų krikščionių vienybę savaites. Kunigo Wattsono įkurta bendruomenė, pavadinta „Susitaikymo bendrija“, perėjo į katalikybę. Jų iniciatyva 1916 metais popiežius Benediktas XV katalikų Bažnyčioje įvedė maldų už krikščionių vienybę savaitę.

Koordinuoti įvairių Bažnyčių maldas už vienybę ir jas rengti tuo pačiu metu pradėta 1935 metais“.

Jungtinė Jonavos parapijos ir „Tikėjimo žodžio“, bendruomenės šlovintojų grupė ekumeninėse pamaldose

EVANGELIJOS ŽINIOS LIETUVAI TŪKSTANTMEČIO JUBILIEJUS

Brangūs tikintieji,

2009 – uosius Lietuvos vyskupas paskelbė jubiliejiniais Evangelijos žinios tūkstantmeči Lietuvai metais: „<...>Prieš tūkstantmetį Dievo Žodis palietė ir mūsų kraštą. Tuo laiku, kai kronikose pirmą kartą užrašytas Lietuvos vardas, mūsų Tėvynė pradėjo ilgą ir vingiuotą kelią į krikščioniškąją Europą. Linksmy renginių šurmulyje nepamirškime, kad to kelio pradžia – pirmojo prie Lietuvos sienų prisiartinusio misionieriaus šv. Brunono auka. Evangelijos skleidėjas vyskupas Brunonas, leidėsis į kelionę pas Gerosios Naujienos dar nepažinčius mūsų protėvius, pratęsė šv. Pauliaus misiją. Siekdami įprasinti Lietuvos vardo sukaktį, **ateinančius metus skelbiame Jubiliejiniais Evangelijos žinios tūkstantmeči Lietuvai metais.** Minėkime juos švęsdami parapijų atlaidus, surenkime didesnes iškilmes katedrose ir svarbiausiose šventovėse.

Suteikime tikros prasmės tūkstantmeči sukakčiai rūpestingai priimdami ir uoliai skelbdami Dievo Žodį. Tegul Jis mus sustiprina ir įkvepia laikytis savo tikėjimo ir regimai jį liudyti. Tegul Dievo Žodis ir Lietuvoje išlietas kankinių kraujais įkvepia mus naujam evangelizacijos žygiui, kad Evangelijos šviesa pasiektų kiekvieną šeimą, kiekvieną tiesos bei gėrio ieškančią širdį“ (iš Lietuvos vyskupų Adventinio laiško (2008) tikintiesiems).

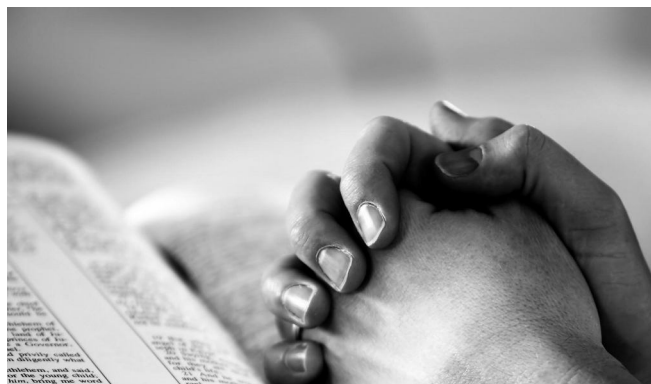
Arkivyskupas Sigitas Tamkevičius sako:“ Drauge su Visuotine Kristus Bažnyčia švęsdami Tautų apaštalo šv. Pauliaus gimimo 2000 metų Jubiliejų, su gyvu tikėjimu ir džiaugsmu pasitinkame pirmųjų evangelijos žingsnių į Lietuvą tūkstantmetį. Vyskupo ir misionieriaus šv. Brunono kankinystė buvo tas pasėtas Gerosios Naujienos grūdas, kuris, iškentęs daugybę įvairių išbandymų, kiekvienais laikais davė ir duoda gausių tikėjimo vaisių.

Didžiai brangindami ir vertindami šv. Brunono ir kitų misijonierių apaštalinį darbą, pirmiausiai dėkojame Dieviškajai Apvaizdai už krikščioniškojo tikėjimo dovaną.

Būdami Visuotinės Kristaus Bažnyčios ir Europos tautų šeimos nariais, giliai suvokdami atsakomybę už gyvenamą laikmetį, šiuos Jubiliejinis metus švenčiame siekdami atnaujinti savo krikščionišką tikėjimą, parapijų bendruomeninį gyvenimą, Gerąją Naujieną skelbti Kristaus nepažįstantiems, kuo plačiau visuomenės ir mūsų tėvynės gyvenime paskleisti krikščioniškąsias vertybes.“

Lietuvoje, Kauno arkivyskupijoje, taip pat mūsų

Laikraštį išleido Jonavos Šv. apašt. Jokūbo parapijos raštinė, tel. 8-650-76401, 54842, fax. : 8-349-54842
Adresas: Vilniaus g. 11, Jonava, LT-55189
a/s 777300010102259756, AB bankas “Hansa bankas”

Prieš tūkstantį metų Evangelijos žinia pasiekė Lietuvą

šiemet numatoma nemažai įvairių renginių. Pagrindiniai Jubiliejaus akcentai: Šv. Raštas, Sekmadienio šventimas, evangelizacija, katechizacija, pašaukimų ugdymas.

Ypatingai didelis dėmesys šiemet skiriamas Šv. Rašto pažinimui, Dievo žodžio skelbimui. Mūsų parapijoje veikia Šv. Rašto skaitymo grupė, vadovaujama vikaro kun. Gintaro Blužo. Kiekvieną antradienį, nuo 16.00 iki 17.30 val. Salėje po bažnyčia tikintieji turi galimybę drauge studijuoti Šventojo Rašto tekstus, gilinti savo žinias Dievo žodžio pažinime. Mielai kviečiame prisidėti prie Šv. Rašto studijų.

Jonavos Šv. Apašt. Jokūbo parapijoje gegužės 11 – 17 dienomis vyks Jubiliejaus evangelizacijos šventės renginiai, kuriuos vainikuos **gegužės 17** dienos Jubiliejaus iškilme.

Spalio 13 –ą dieną numatoma Jonavos dekanato piligriminė kelionė į Šiluvą, kaip Jubiliejinų metų šventimo dalis.

Kitos svarbios Jubiliejaus šventimo datos:

- Arkivyskupijos globėjo Šv. Jono Krikštytojo šventė – birželio 24d. Švenčiama parapijoje. Arkikatedroje drauge švenčiama Eucharistija 15 val.
- Šv. apaštalo Pauliaus Jubiliejinų metų šventės: sausio 25 ir birželio 29 d. Švenčiama parapijoje.
- Šv. Brunono kankinystės tūkstantmečio liturginė iškilme liepos 12 d. Švenčiama parapijoje. Arkikatedroje drauge švenčiama Eucharistija 15 val.
- Jubiliejinė arkivyskupijos tikinčiųjų piligriminė kelionė į Šiluvą rugpjūčio 30 d. nuo Dubysos slėnio. Padėkos už laisvę diena.
- Jubiliejaus šventimas Šiluvoje rugsėjo 8 – 15 dienomis.
- **Caritas** 20 metų įsikūrimo Lietuvoje jubiliejus šventimas spalio 9 – 10 dienomis Kaune.

Kviečiame tikinčiuosius kuo aktyviau dalyvauti jubiliejinuose renginiuose !!!

Jonavos

Šv.

Apaštalo

Jokūbo

parapijos

leidinys

TIKĖJIMAS IR IŠTIKIMYBĖ

Štai ir pildosi mūsų žodžiai, kai sakome: “kaip greitai bėga laikas”. Jis tikrai nieko nelaukia! Mes kartais palaukiame vieni kitu, o laikas nelaukia nieko, net ponų.

Šiuo pokalėdiniu laiku labai norėčiau prabilti apie tikėjimą ir ištikimybę. Apie tikinčio žmogaus ištikimybę. Ištikimybė yra teigiama, labai patraukli sąvoka. Mes didžiuojamės ištikimais draugais, ištikimomis šeimomis ir pan. Beje, abu žodžiai – „tikėjimas“ ir „ištikimybė“, jei pastebėsit, yra bendrašakniai. Ar ištikimybėi būdingas religinis atspalvis? Taip ir yra. Tuomet, kai yra gilus tikėjimas, visada esti ir ištikimybė. Tačiau kartais žmonės lanko bažnyčią metus, penkis, dešimt, o paskui nustoja. Pasidarė neištikimi? Ši problema ne tik religinė.

Senojo Testamento pranašai pabrėždavo: apleisti Dievą - tolygu svetimauti. Ką reiškia, kad turėsiu mylėti ir būti ištikimu amžinai? Netikintis nesuks sau galvos: na, pamilau, paskui meilė praėjo ir... sudie! Tikinčiajam viskas kitaip. Ir vis dėlto tikinčiųjų religinė patirtis, o netikinčiųjų meilės patirtys byloja, kad ištikimybės sąvoka neatskiriamai susijusi su tikėjimu ir meile.

Tarkime Krikštas. Mes, kunigai, esam pakrikštiję šimtus žmonių. Dažnai jie, pakviesti dalyvauti bendroje maldoje, pastarosios žodžius taria išsigandę, pašnibždomis, tarsi šiaip sau. Ar įmanoma žmogui, ateinančiam į bažnyčią tiesiai iš pasaulio, per tas keliolika minučių pajusti amžinybės prisilietimą? Taip nutinka retai. Visa ko pagrindas ir ištikimybė yra sekmadienio šventimas.

Kas yra ištikimybė – jausmas, motyvas, pojūtis? Ištikimybės būna visokių. Būname ištikimi Dievui, artimui, tėvynei, pareigai, šeimai, netgi sau patiems. Meilė Dievui, moteriai arba yra, arba jos nėra. Visai kas kita pareiga. Yra žmonių, kurie eina į bažnyčią kada tik užsinori. Būti ištikimam – tai būti teisiam. Nesąmoningas dalyvavimas Šv. Mišiose ir bažnyčios lankymas gali bet kada nutrūkti. Ypač dažnai tai nutinka paaugliams, nes daugelis žmonių labai vaikiškai įsivaizduoja Dievą ir Bažnyčią. Todėl mums derėtų apie daug ką pagalvoti, susimąstyti apie ištikimybės ir pareigos santykį ne tik šeimoje, bet daug platesne prasme. Kai kada ištikimybė susipina su neištikimybė, bet tai nereiškia, jog pirmoji sunaikinta. Kartais tik nusidėję suprantame, ką mylime.

Tikrai didis mums jo gerumas ir Viešpaties ištikimybė amžina. Šlovinkite Viešpatį! (Ps 117)

VARPŲ 2009 vasaris

SKAMBESYS

Praktika rodo, kad dauguma neišlaikiusiųjų ištikimybės nepasiekė meilės pilnatvės. Jie suprato buvę neteisūs, nutolę nuo kažko kas gera. Ak, jei mes, kartą suklydę, daugiau klaidų nedarytume... Tačiau žmogus yra tarsi musė gaudyklėje su medumi. Samprotauja: tik sykį pabandyčiau, ir... prilimpa. Neištikimybė dar nesustiprino nė vienos šeimos. Yra dalykų, kurių verčiau nebandyti. Einame per tiltą, ne turėklais, bet laikytis už jų reikia.

Nebūdami ištikimi žmonės vengia ir bijo gilių jausmų. Jie vaikšto tų jausmų pakraščiais ir tokiu būdu daug kam kelia nerimą ir nesaugumą. Neištikimybė taip pat yra vidinės tuštumos būseną, kurią stengiamasi pridengti.

Tikintys, bet neinantys į bažnyčią, panašūs į vyrą, kuris pamilo, tačiau bijo prisiartinti prie moters, pripažinti jai, kad myli, tačiau nesirengia jos vesti, slaugyti kai susirgs, ir t.t. Taip ir su Dievu: tikiu Juo, bet į bažnyčią neinu. Irgi pakraščiuokais, turėklais... Čia pasireiškia žmogaus laisvės problema. Būtų daug lengviau, jei Jis mus laikytų ant pavadžio. Biblijoje dažnai sakoma, kad Dievas ištikimas žmonėms, savo pažadams. Jis pastovus. Tačiau tikrovėje žmonės tuo vis abejoja. Girdi, kodėl man gelia dantį, kilo karas, mirė žmona ar vyras?

(Tęsinys 2 puslapyje)

Ištikimas yra Dievas, kuris jus pašaukė į savo Sūnaus, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, bendrystę (1 Kor 1,9)